

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4780 *Reial Decret Llei 5/2015, de 30 d'abril, de mesures urgents en relació amb la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de les competicions de futbol professional.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'esport ha sigut considerat tradicionalment un mitjà apropiat per a adquirir valors de desenrotllament personal i social; afany de superació, integració, respecte a la persona, tolerància, acatament de regles, perseverança, treball en equip, superació dels límits, autodisciplina, responsabilitat, cooperació, honestedat, lleialtat, etc. Totes són qualitats desitjables per tots i es poden aconseguir a través de l'esport i de l'orientació que els professors, entrenadors i família li donen, sempre amb el suport de tots els agents que hi estan implicats, de manera que estos valors cresquen i perduren en la persona i l'ajuden a un complet desenrotllament físic, intel·lectual i social i, a més, a una millor integració en la societat en què vivim.

Mentres l'activitat esportiva es va moure exclusivament en l'àmbit aficionat, lluny de l'aplicació de criteris empresarials en la seua gestió, van primar estos valors i l'esport va romandre alié a la realitat econòmica i als principis i les regles pels quals es regix. No obstant això, dos fenòmens recents han marcat la transició cap al que podria denominar-se «esport modern»: la professionalització i la comercialització. El procés de professionalització en l'esport es referix tant a les persones com a les estructures, i s'associa al pas dels esportistes d'un estat aficionat a un altre de professional, però també a la racionalització del funcionament operatiu de les organitzacions dedicades a la promoció i desenrotllament de l'esport. El procés de comercialització és més recent i s'associa a la transmissió dels esdeveniments esportius a través de diferents mitjans de comunicació, que s'ha traduït en interessants oportunitats de generació d'ingressos per a les organitzacions esportives a través de la venda de drets de televisió, de llicències d'imatge i altres activitats comercials producte de l'exposició mediàtica d'equips, jugadors i estrelles de l'esport.

La confluència dels dos factors no ha sigut homogènia i algunes disciplines ho han experimentat abans que altres o amb més profunditat; en tot cas, esta circumstància ha transformat profundament l'esport des d'una doble perspectiva. D'una banda, les disciplines esportives es van acostant a una nova concepció de l'esport com a indústria, convertint-lo en un extraordinari motor de creixement econòmic. D'altra banda, en les societats occidentals l'esport s'ha convertit en l'actualitat en un fenomen social la importància del qual ha transcendit l'àmbit estrictament esportiu.

II

L'accelerat i creixent consum dels esdeveniments esportius a través dels mitjans de comunicació social, en una dimensió que supera àmpliament els mercats nacionals per a globalitzar-se, ha transformat completament la configuració clàssica de les competicions esportives oficials més professionalitzades, la sostenibilitat actual de les quals depén del balanç entre la correcta gestió dels recursos econòmics que atrauen en la seua difusió massiva i la seua capacitat per a mantindre's com un producte atractiu, competitiu i socialment rellevant. En este nou esquema, l'impacte econòmic derivat de la comercialització dels drets audiovisuals de les competicions professionals de l'esport és, sens dubte, el factor singular que amb major intensitat condiona les possibilitats de

desenrotllament d'eixes competicions i, al mateix temps, el que millor reflectix els desequilibris d'eixa dualitat entre economia i esport que les caracteritza.

A Espanya, com en altres països del nostre entorn, és en la competició de futbol professional masculí on en major grau convergixen estes tendències en les quals els factors merament esportius es combinen amb els propis d'un sector econòmic puixant i amb els elements immaterials i culturals que s'associen amb la pràctica del futbol. I en el relat empíric d'este procés complex i no sempre pacífic de les últimes dècades, la influència dels ingressos econòmics derivats de l'explotació dels drets audiovisuals ha sigut especialment crítica i determinant tant per a consolidar la competició espanyola de futbol professional com una de les de més qualitat reconeguda en el món, com per a potenciar i desenrotllar el mercat audiovisual, en especial el dels servicis de televisió de pagament. Com a la resta dels països amb competicions de nivell anàleg, el futbol ha utilitzat la televisió com a mitjà fonamental per a l'obtenció de recursos i ingressos, però al mateix temps l'expansió de les televisions i d'altres mitjans i canals de difusió, en particular la televisió de pagament, han depés i depenen en gran manera de la seua capacitat per a programar partits de futbol professional.

El model de comercialització dels drets audiovisuals de les competicions de futbol professional a Espanya es basa en l'autonomia de la voluntat dels agents intervinents, que tenen plena autonomia per a ordenar les seues relacions comercials. En este context, s'ha optat per la venda individualitzada pels equips participants en les competicions, reconeixent-se així la titularitat del dret a la retransmissió de cada partit de la competició al club local, si bé ha de comptar amb el consentiment del club visitant. Davant de la progressiva implantació dels models de venda conjunta en tots els països europeus amb competicions professionals de futbol rellevants, el model de venda individualitzat ha exigut que els equips i els operadors audiovisuals hagen d'aconseguir acords múltiples per a la difusió dels partits, no sempre compatibles amb les regles del mercat, desiguals quant a la capacitat de negociació de les parts i sotmesos a una permanent conflictivitat judicial, sense que en la pràctica haja existit participació de les entitats organitzadores de les respectives competicions.

El funcionament inestable i fragmentat d'este model de venda de drets audiovisuals ha derivat en una debilitat estructural del sistema que explica que la recaptació per esta venda siga sensiblement inferior a la que correspondria a la competició espanyola per importància, dimensió i impacte internacional, i que el desequilibri d'ingressos entre els equips que més i menys reben siga també el major de les lligues del nostre entorn. Esta debilitat en la comercialització dels drets i la conseqüent inexistència d'un mercat eficient en el repartiment dels drets, també sembla haver incidit en el desenrotllament limitat dels nous canals de difusió, en particular el de la televisió de pagament, que en altres països del nostre entorn s'han expandit aprofitant unes condicions en la venda dels drets audiovisuals més transparents i estables en temps i requisits d'explotació.

III

El contingut d'esta disposició gira sobre tres eixos fonamentals. D'una banda, encara que la titularitat dels drets audiovisuals de retransmissió en directe i/o diferit, en la seua integritat o en versions resumides i/o fragmentades dels partits de les competicions de futbol professional s'atribuïx als clubs o entitats participants, s'establix l'obligació de cedir les facultats de la seua comercialització conjunta a les entitats organitzadores, és a dir, a la Lliga Nacional de Futbol Professional en el cas del Campionat Nacional de Lliga de Primera i Segona Divisió, i a la Reial Federació Espanyola de Futbol respecte de la Copa de S.M. el Rei i la Supercopa d'Espanya. Estes entitats estan obligades a comercialitzar els drets cedits per mitjà de sistemes d'adjudicació i explotació que respecten els principis d'igualtat i de llibertat d'empresa i dins del marc general de les normes nacionals i comunitàries en matèria de competència. A estos efectes, el reial decret llei establix determinats criteris en relació amb el procediment per a la comercialització i adjudicació dels drets i reconeix a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència un paper

protagonista determinant en la supervisió dels esmentats procediments de contractació conjunta dels drets audiovisuals.

El segon eix sobre el qual pivota l'articulat del reial decret llei és l'establiment del sistema de repartiment dels ingressos obtinguts per la comercialització conjunta, en el qual s'introdueixen criteris correctors que limiten les diferències entre les entitats participants que majors i menors ingressos rebran en cada temporada. Estos criteris permeten distribuir els ingressos entre la Primera i Segona Divisió del futbol i ponderen la distribució equitativa dins de cada categoria segons els resultats esportius obtinguts i la implantació social de cada entitat participant, mesurada per la recaptació en abonaments i taquilla mitjana i l'aportació relativa en la generació de recursos per la comercialització de les retransmissions televisives.

En tercer lloc, una vegada distribuïts els ingressos obtinguts de la comercialització, cada entitat participant ha d'assumir les contribucions obligatòries que s'establixen per al fons de compensació de les entitats esportives que, disputant la competició del futbol professional, descendixen de categoria; per a les polítiques de promoció de la competició professional i del futbol aficionat que duen a terme respectivament la Lliga Nacional de Futbol Professional i la Reial Federació Espanyola de Futbol; i per a les polítiques del Consell Superior d'Esports en suport de la Primera Divisió del futbol femení, la Segona Divisió B del campionat nacional masculí i les associacions de futbolistes, àrbitres, entrenadors i preparadors físics.

En este sentit, cal recordar que el sistema esportiu, tributari de l'autonomia amb què organitzacions internacionals el van crear de la forma que ara coneixem, i que salvaguarden de manera zelosa, és un complex ecosistema. L'existència de mesures de solidaritat internes, complementària de les generals de la societat, és també un element comú distintiu d'este món de l'esport. Es dona en totes les organitzacions a través d'institucions variades (drets de formació, compensacions a les categories inferiors, etc.). És raonable que la major font d'ingressos de l'esport més professionalitzat amb àmplia diferència servisca també per a finançar la base d'eixa piràmide de la qual és la cúspide. Així, l'interés general també consistix a destinar partides d'estos ingressos al futbol aficionat, al futbol femení, el desenrotllament del qual és molt inferior per raons històriques, algunes de les quals són discriminatòries que reclamen la seua compensació, a les categories no professionals del futbol de les quals es nodriuen no poques vegades les seues plantilles i des de les quals ascendixen cada any el 20 per 100 dels equips de la Segona Divisió professional, o a la resta de modalitats esportives i esportistes que enriqueixen la imatge del nostre país i oferixen als nostres ciutadans la seua entrega i les seues victòries, i que molt generalitzadament acaben les seues carreres esportives sense haver pogut ni tan sols començar la seua carrera com a cotitzants.

Finalment, el reial decret llei arreplega també algunes mesures organitzatives i un règim transitori que han d'assegurar una implantació progressiva i estable dels seus continguts, i es completa amb la modificació parcial d'algunes altres lleis estretament vinculades amb la pràctica del futbol professional. Així, s'establix un procediment per a garantir l'explotació no exclusiva dels drets per al mercat nacional dels partits del Campionat Nacional de Lliga de Primera Divisió destinats a la televisió de pagament, atenent el caràcter essencial d'estos continguts per a este mercat, així com per al mercat connex dels servicis de comunicacions electròniques, la comercialització de les quals es fa de manera habitual de forma empaquetada. Així mateix, es modifica la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual, per a ajustar el temps dels resums esportius que es poden incloure en els espais informatius de caràcter general als últims criteris jurisprudencials del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Es modifica també la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, a fi de reforçar els sistemes de control econòmic i financer de les societats anònimes esportives, així com per a evitar-ne la utilització amb fins que puguen afectar l'equilibri financer de la competició i de les entitats que hi participen.

IV

En principi, l'existència d'ineficiències en un mercat de béns i servicis constituïx un assumpte estrictament privat, la solució del qual incumbix els agents que hi operen. Qualsevol intervenció pública ha de tindre caràcter excepcional i justificar-se en superiors raons d'interés general.

En el cas del mercat de drets audiovisuals de les competicions de futbol professional tres són les raons que legitimen la intervenció urgent del Govern: d'una banda, la indiscutible rellevància social de l'esport professional, en segon lloc, la reiterada i unànime demanda de la mencionada intervenció des de tots els sectors afectats i, finalment, la necessitat de promoure la competència en el mercat de la televisió de pagament actuant sobre un dels seus actius essencials.

La rellevància social de l'esport professional a Espanya i, concretament, del futbol, constituïx una evidència que queda reflectida en els estudis estadístics i d'opinió. De fet, el futbol és la disciplina esportiva que compta amb un nombre més gran d'esportistes federats (855.987 en 2013, la qual cosa representa el 25,2 per 100 del total de llicències federatives), que participen en competicions oficials a través de 21.584 clubs esportius.

Però l'interés pel futbol va més enllà de la seua pràctica, com revela el Baròmetre del CIS de juny de 2014, que indica que un 48 per 100 de la població es manifesta interessada en el futbol, encara que no el practique. Curiosament, quan es pregunta per la condició de simpatitzant amb equips de futbol professional, este percentatge s'eleva al 67,4 per 100.

Este elevadíssim interés de la societat pel futbol professional condiona els hàbits de consum de la població. De fet els simpatitzants dels equips de futbol professional confessen que veuen, sempre que poden, els seus partits per televisió (74,9 per 100), inclús a través de servicis de televisió de pagament (15,5 per 100), que assistixen a partits en directe (32 per 100) i que adquirixen productes d'ús personal comercialitzats amb la marca del seu equip (30,1 per 100).

Estes dades d'opinió es veuen referendades pels indicadors d'assistents als estadis de futbol i d'audiència televisives que arreplega la Lliga Nacional de Futbol Professional en les seues memòries anuals. Així, en la temporada 14/2013, més de 13 milions de persones van assistir als estadis a presenciar en directe partits de la Primera i Segona Divisió de futbol, i les audiències televisives van superar els 210 milions d'espectadors.

Tampoc és menyspreable la contribució del futbol professional a l'activitat econòmica i el seu impacte directe i indirecte en la generació de riquesa i ocupació, afectant sectors variats com els relacionats amb el turisme, la publicitat i el patrocini, la comercialització de les tecnologies de la comunicació, tots estos importants al nostre país.

La segona raó que justifica la intervenció normativa del Govern és la dificultat dels operadors per a adoptar, per la via de l'autoregulació, un model eficient de gestió dels seus drets audiovisuals. El model de venda individual, vigent des de la temporada 1997/1998, ha estat sotmés a una permanent revisió per part dels òrgans jurisdiccionals i de les autoritats de competència espanyoles davant de les diverses i complexes relacions establides entre els múltiples agents que intervenen en el mercat de les retransmissions televisives del futbol. Estes tensions s'han plantejat tant entre els clubs oferents, com entre els operadors demandants dels drets audiovisuals.

És oportú recordar la crisi endèmica que ha assolat el futbol professional històricament. Els successius «plans de sanejament» afrontats des de fa dècades no han impedit la periòdica liquidació d'equips històrics, el pas per situació concursal d'un alt percentatge dels equips professionals, l'acumulació de deutes superiors a quatre mil milions d'euros entre els 42 equips del futbol professional al final de la temporada 2011/2012. El futbol professional està afrontant un profund canvi cultural contra eixa tendència històrica sense excepció de pèrdues contínues en el compte de resultats. A través de les mesures de control econòmic i financer promogudes pel Consell Superior d'Esports, els dos últims exercicis han pogut reduir de manera significativa eixe deute, desafiant esta inèrcia. Però no seria raonable mamprendre este esforç sense disposar de la millor ferramenta, estesa

en totes les competicions esportives professionals del món, com és la venda centralitzada dels drets de televisió.

L'enorme tensió acumulada durant l'última dècada ha impedit que les parts aconseguiren un acord sobre la comercialització conjunta dels drets audiovisuals i el repartiment d'estos ingressos, com va ocórrer en altres competicions professionals a Europa (Premier League anglesa i Bundesliga alemanya) i hauria sigut desitjable. En este context, l'únic consens que s'ha aconseguit atraure se sintetitza en el comunicat de la Junta Directiva de la Reial Federació Espanyola de Futbol de 7 d'abril de 2015, que va acordar «Ratificar la unitat del futbol espanyol, manifestada en la reunió de hui, per tots els membres representants tant del futbol professional com aficionat, amb el suport incondicional de la RFEF i de la LFP, per a la promulgació, amb caràcter urgent, d'un reial decret llei que regule la comercialització unificada dels drets audiovisuals i el seu repartiment solidari amb tot el futbol espanyol.»

És a dir, les dificultats del sector per a autoregular-se han portat els actors a reclamar l'actuació urgent del Govern, que únicament accedix a intervindre en atenció a la dimensió i rellevància social del futbol professional a Espanya, facilitant la superació del major obstacle que esta activitat econòmica i que ocupa al temps un lloc important entre els interessos de molts ciutadans es puga desenrotllar amb normalitat, com en la resta dels països del nostre entorn.

L'extraordinària i urgent necessitat de la intervenció deriva de la situació contractual dels clubs i entitats participants en relació amb la comercialització dels seus drets audiovisuals. Encara que, com a conseqüència de la comercialització individual, els supòsits són diversos, la majoria dels clubs i entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga ja han subscrit contractes per a la comercialització individual dels seus drets fins a la temporada 2015/16, i haurien de concloure les negociacions del nou període de venda en 2015. Alguns contractes individuals acaben la seua vigència en la temporada 2014/15 i els clubs corresponents estan en disposició de negociar i subscriure nous contractes, que podrien prorrogar la seua vigència fins a la temporada 2017/18. D'altra banda, els drets d'explotació en els mercats internacionals únicament estan comercialitzats per a la temporada 2014/15.

En conseqüència, en este moment, és possible l'explotació dels drets audiovisuals de la temporada en curs (2014/15) en els mercats nacional i internacional, però a partir de la temporada 2015/16 es planteja una situació d'incertesa, que només quedaria garantida per mitjà de la posada en comú de tots els drets individuals. Especialment compromesa és la comercialització dels drets en els mercats internacionals, que serà pràcticament inviable en les actuals circumstàncies, al resultar impossible oferir un paquet conjunt als operadors estrangers interessats. La proximitat de la següent temporada fa que eixe producte es devalue contínuament, i siga substituït per alternatives competidores de la nostra Lliga de Futbol. Cap fórmula diferent de la venda centralitzada permet la comercialització fora d'Espanya, perquè d'una altra manera és quasi impossible que un sol agent econòmic puga oferir als operadors dels diversos països el producte «Lliga Espanyola». La incapacitat del sector per a poder propiciar esta comercialització exigeix una actuació urgent que permeta eixir al mercat i no continuar perdent oportunitats.

En estes circumstàncies, hi ha l'oportunitat d'implantar amb plenes garanties el sistema de comercialització centralitzada dels drets audiovisuals a partir de la temporada 2016/17, respectant els compromisos contractuals vigents. Per a aconseguir este objectiu, és imprescindible que els nous contractes que estan negociant les entitats esportives que encara no els han comercialitzat en la temporada 2015/2016 tinguen una vigència d'una única temporada.

Ja que estos nous contractes s'estan negociant en estos moments i s'haurien de subscriure amb antelació suficient respecte a l'inici de la pròxima temporada (setembre de 2015), és d'extraordinària i urgent necessitat l'aprovació de la norma legal que permet la implantació del model d'explotació i comercialització conjunta i que definitivament aporte seguretat a tots els operadors i agents potencialment implicats.

Finalment, cal remarcar que els drets audiovisuals de les competicions professionals de futbol constitueixen un actiu estratègic de primer orde per a les empreses que operen en el mercat de la comunicació audiovisual de televisió de pagament i, en conseqüència, el sotmetiment de la seua comercialització a un règim jurídic que garantisca l'accés a la seua explotació en règim de lliure competència permetrà establir una base sòlida per al desenvolupament del mercat de la televisió de pagament a Espanya.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 30 d'abril de 2015,

DISPOSE:

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.

1. L'objecte d'este reial decret llei és establir les normes per a la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals de competicions futbolístiques corresponents al Campionat Nacional de Lliga de Primera i Segona Divisió, a la Copa de S.M. el Rei i a la Supercopa d'Espanya, així com els criteris per a la distribució dels ingressos obtinguts entre els organitzadors i participants es estes.

Els esmentats continguts audiovisuals comprenen els esdeveniments que es realitzen en el terreny de joc, incloent-hi les zones del recinte esportiu visibles des d'este, des dels dos minuts anteriors a l'hora prevista per a l'inici de l'esdeveniment esportiu fins al minut següent a la seua conclusió, i inclouen els drets per a la seua emissió tant en directe com en diferit, en la seua integritat i en versions resumides o fragmentades, destinats a la seua explotació en el mercat nacional i en els mercats internacionals.

El que preveu el present apartat s'entén sense perjudi de l'emissió de breus resums informatius a què fa referència l'article 19.3 de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'esta llei els drets d'explotació de continguts per a la seua emissió a través dels servicis de comunicació audiovisual radiofònica.

Article 2. La titularitat dels drets audiovisuals.

1. La titularitat dels drets audiovisuals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta llei correspon als clubs o entitats participants en la competició corresponent.

2. La participació en una competició oficial de futbol professional comportarà necessàriament la cessió pels seus titulars a l'entitat organitzadora de les facultats de comercialització conjunta dels drets audiovisuals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei.

Als efectes d'este reial decret llei, i sense perjudi de les competències reconegudes en la legislació esportiva general, tindran la consideració d'entitat organitzadora:

a) La Lliga Nacional de Futbol Professional, respecte del Campionat Nacional de Lliga de Primera i Segona Divisió.

b) La Reial Federació Espanyola de Futbol, respecte de la Copa de S.M. el Rei i de la Supercopa d'Espanya.

3. Sense perjudi de les facultats de les entitats comercialitzadores, el club o entitat en les instal·lacions del qual es dispute un esdeveniment esportiu de les competicions a què es referix l'article 1 es reservarà l'explotació dels drets següents:

a) L'emissió en diferit del partit a partir de la finalització de la jornada esportiva, sempre que ho faça directament a través d'un canal de distribució propi dedicat temàticament a l'activitat esportiva del club o entitat participant.

b) L'emissió en directe, dins de les instal·lacions en què es desenvolupa l'esdeveniment esportiu, del senyal audiovisual televisiu corresponent al dit esdeveniment.

4. Els drets audiovisuals no inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei podran ser explotats i comercialitzats individualment pels clubs o entitats participants, directament o a través de tercers.

Article 3. Deure de col·laboració en la producció i transport dels continguts audiovisuals.

Els clubs o entitats participants en les instal·lacions dels quals se celebren esdeveniments esportius a què es referix este reial decret llei hauran de prestar la seua plena col·laboració amb l'entitat o entitats encarregades de la producció i el transport dels continguts audiovisuals per a l'adequat desenrotllament de les seues funcions, sense que en cap cas puguen reclamar contraprestació o compensació pels eventuais gastos ordinaris que es deriven de la utilització del recinte esportiu o les seues instal·lacions per a les esmentades funcions.

En tot cas, la producció i el transport dels continguts audiovisuals s'haurà de fer de manera que no es veguen afectats ni el desenrotllament del propi esdeveniment esportiu, ni l'explotació pel club o entitat participant dels drets a què es referix l'apartat 3 de l'article 2, ni qualsevol altra activitat comercial que es realitze en el recinte esportiu o en les seues instal·lacions.

Article 4. Condicions de comercialització conjunta dels drets audiovisuals.

1. El sistema de comercialització i explotació dels drets audiovisuals es regirà pel principi de llibertat d'empresa dins del marc del sistema d'avaluació establert per la normativa europea i espanyola de la competència.

2. La comercialització dels drets audiovisuals en els mercats nacional i de la Unió Europea es podrà fer en règim d'explotació exclusiva o no exclusiva, incloent-hi aquelles modalitats de comercialització no exclusiva en igualtat de condicions a tots els operadors interessats, de conformitat amb el que preveu este article.

3. Les entitats comercialitzadores establiran i faran públiques les condicions generals que regiran la comercialització dels drets d'explotació de continguts audiovisuals objecte de comercialització centralitzada, incloent-hi la configuració de les ofertes per a la seua explotació en els mercats nacional i de la Unió Europea, les seues agrupacions en lots i els requisits per a la seua adjudicació i explotació, que hauran de respectar en tot cas els límits i principis establerts en este reial decret llei.

Sense perjudi del que preveu la Llei 3/2013, de 4 de juny, i la resta de normativa de competència, amb caràcter previ a l'aprovació de les esmentades condicions, les entitats comercialitzadores sol·licitaran de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència l'elaboració d'un informe sobre les esmentades condicions de comercialització de drets. El dit informe serà elaborat en el termini d'un mes des que siga sol·licitat.

4. Als efectes de la determinació de les condicions de comercialització centralitzada de drets indicada en l'apartat anterior, es tindran en compte els criteris següents:

a) En les condicions de comercialització es concretarà l'abast dels lots de drets objecte de comercialització, indicant, en particular, els continguts inclosos en cada lot, l'àmbit geogràfic per a la seua explotació, si es destinen a la seua emissió en obert o en codificat i els que seran objecte d'explotació exclusiva o no exclusiva.

b) S'haurà de garantir la comercialització dels drets corresponents als esdeveniments d'interés general per a la societat, als quals es referixen l'article 20 i la disposició transitòria sexta de la Llei 7/2010, de 31 de març.

c) S'haurà de precisar en les condicions de l'oferta la data i horari de celebració de cada un dels esdeveniments comercialitzats o les condicions que permeten la seua determinació als adjudicataris.

d) L'adjudicació dels drets s'ha de fer per mitjà d'un procediment públic, transparent, competitiu i sense discriminació de licitadors, basat en criteris objectius entre els quals hauran de figurar, principalment, la rendibilitat econòmica de l'oferta, l'interés esportiu de la competició, i el creixement i el valor futur dels drets audiovisuals que pugua aportar l'adjudicatari.

e) L'adjudicació de cada lot o paquet es farà de manera independent. Les condicions d'adjudicació establides per les entitats comercialitzadores i les ofertes presentades pels licitadors no podran estar condicionades a l'adquisició de determinats paquets o lots o a la concurrència de determinats esdeveniments.

f) La duració dels contractes de comercialització no podrà excedir els tres anys.

g) Una mateixa persona o entitat no podrà ser titular o adquirir de manera directa o indirecta drets exclusius d'explotació en el mercat nacional de continguts corresponents a més de dos paquets o lots, bé siga en el procés de licitació o en un moment posterior per mitjà d'adquisició o cessió de drets adquirits per tercers, llevat que en algun lot o paquet no hi hagueren licitadors o adquirents o altres ofertes econòmicament equivalents.

h) Les entitats comercialitzadores comercialitzaran els drets que gestionen amb la suficient antelació perquè la seua explotació es duga a terme d'una manera adequada.

5. Les condicions de comercialització dels drets audiovisuals en els mercats internacionals es faran públiques i se sotmetran a l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en els termes que preveu el paràgraf segon de l'apartat 3 d'este article. L'entitat comercialitzadora oferirà a través de la web informació actualitzada sobre els contractes de comercialització vigents.

6. Si algun dels adjudicatari no explotara els drets audiovisuals, les entitats comercialitzadores podran resoldre el contracte i adjudicar-ho a un altre licitador, sense perjudi de les estipulacions acordades.

7. Els drets audiovisuals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei que no siguen objecte de comercialització conjunta podran ser explotats i comercialitzats individualment pels clubs o entitats participants, directament o a través de tercers.

Article 5. Criteris de repartiment dels ingressos entre els participants en el Campionat Nacional de Lliga.

1. Els ingressos obtinguts per l'explotació i comercialització conjunta dels drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga es distribuiran entre els clubs i entitats participants en la Primera i Segona Divisió d'acord amb els criteris establits en este article.

2. El 90 per 100 dels ingressos s'assignarà als clubs i entitats participants en la Primera Divisió del Campionat Nacional de Lliga i el 10 per 100 restant als clubs i entitats de la Segona Divisió.

3. La Lliga Nacional de Futbol Professional distribuirà les quantitats corresponents a cada categoria d'acord amb els criteris que s'acorden, respectant en tot cas, les regles i límits següents:

a) Un percentatge es distribuirà entre els participants de cada categoria a parts iguals. La quantitat a repartir serà del 50 per 100 en la Primera Divisió i almenys el 70 per 100 en la Segona Divisió.

b) La quantitat restant després de detraure'n la partida indicada en la lletra a) es distribuirà entre els clubs i entitats de cada categoria de forma variable. Cada mitat d'esta quantitat es repartirà atenent cada un dels criteris següents:

1r. Els resultats esportius obtinguts. En la Primera Divisió es prendran en consideració els resultats esportius de les cinc últimes temporades, ponderant-se els obtinguts en l'última un 35 per 100, en la penúltima un 20 per 100 i un 15 per 100 cada una de la tres anteriors. En la Segona Divisió, només es tindrà en compte l'última temporada.

Per a l'aplicació d'estos criteris, la quantitat a distribuir s'assignarà a cada una de les temporades considerades, d'acord amb els criteris de ponderació establits en el paràgraf anterior. La quantia assignada a cada temporada es distribuirà entre els participants de la manera següent:

- 1r classificat: 17 per 100.
- 2n classificat: 15 per 100.
- 3r classificat: 13 per 100.

- 4t classificat: 11 per 100.
- 5t classificat: 9 per 100.
- 6t classificat: 7 per 100.
- 7m classificat: 5 per 100.
- 8u classificat: 3,5 per 100.
- 9é classificat: 3 per 100.
- 10é classificat: 2'75 per 100.
- 11é classificat: 2'5 per 100.
- 12é classificat: 2'25 per 100.
- 13é classificat: 2 per 100.
- 14é classificat: 1'75 per 100.
- 15é classificat: 1'5 per 100.
- 16é classificat: 1'25 per 100.
- 17é classificat: 1 per 100.
- 18é classificat: 0'75 per 100.
- 19é classificat: 0'5 per 100.
- 20é classificat: 0'25 per 100.

En el cas que la competició compte amb més o menys de 20 participants, estos percentatges s'hauran d'ajustar de conformitat amb el que disposa l'apartat següent, respectant la progressivitat en funció dels resultats.

2n. La implantació social. Un terç de la valoració d'este criteri estarà determinat per la recaptació en abonaments i taquilla mitjana de les últimes cinc temporades, i els altres dos terços per la seua participació en la generació de recursos per la comercialització de les retransmissions televisives.

Per a l'aplicació dels criteris d'implantació social, s'establirà un sistema de repartiment proporcional, sense que cap entitat pugua rebre una quantitat superior al 20 per 100 d'esta partida. En el cas que un participant superara este límit, l'excés es repartirà proporcionalment entre els restants.

Cap dels participants podrà rebre per este concepte una quantitat inferior al 2 per 100 d'esta partida.

4. Els criteris a aplicar per a la distribució prevista en l'apartat anterior hauran de ser aprovats pels òrgans de govern de cada categoria, per una majoria qualificada de dos terços dels vots, després de la subscripció de cada contracte de comercialització de drets per la Lliga Nacional de Futbol Professional. Si en la reunió convocada a este efecte cap proposta aconseguira eixa majoria després de tres votacions, es mantindran els criteris de l'anterior període. Si no n'hi haguera, els criteris de repartiment seran decidits pel Consell Superior d'Esports.

5. En les dos categories, una vegada fet el repartiment de les quantitats corresponents d'acord amb els criteris indicats en este article, la diferència entre els clubs i entitats que més i menys ingressen no podrà ser superior a 4,5 vegades. Si es donara esta circumstància, es disminuirà proporcionalment la quota de totes les entitats tot el que calga per a acréixer les que ho necessiten per a arribar a eixa diferència màxima.

En la mesura que el repartiment total supere els mil milions d'euros, eixa diferència entre qui ingresse més i menys anirà disminuint progressivament fins un màxim de 3,5 vegades, que s'aconseguiria amb un ingrés igual o superior a mil cinc-cents milions d'euros.

En els dos casos, es computaran per a la verificació del compliment d'estos límits tant les quantitats que es puguen percebre del fons de compensació previst en la lletra a) de l'article 6.1, com els ingressos que les entitats participants reben dels adjudicatari de l'explotació exclusiva de drets audiovisuals com a contraprestació de qualsevol altra relació comercial.

6. La liquidació de les quantitats que corresponguen a cada club o entitat participant en contraprestació per la comercialització dels seus drets audiovisuals es farà per temporades, abans de la conclusió de l'any natural en què s'inicie cada una. Els ascensos

i descensos de categoria al final d'una temporada no n'afectaran la liquidació i només tindran efectes a partir de la següent.

Article 6. Obligacions de les entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga.

1. Per tal de millorar la promoció i el funcionament de la competició i contribuir al foment de l'esport en general, cada un dels clubs i entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga, en qualsevol de les seues categories, hauran de complir anualment amb les obligacions següents, en proporció als ingressos que obtinguen per la comercialització conjunta dels drets audiovisuals:

a) Un 3,5 per 100 es destinarà a finançar un fons de compensació del qual es podran beneficiar les entitats esportives que, disputant la competició del futbol professional, descendisquen de categoria. El 90 per 100 d'esta quantitat es destinarà als equips que descendisquen de Primera Divisió, i el 10 per 100 restant als que descendisquen de Segona Divisió.

b) Un 1 per 100 s'entregarà a la Lliga Nacional de Futbol Professional, que el destinarà exclusivament a la promoció de la competició professional en els mercats nacional i internacional.

c) Un 1 per 100 s'entregarà a la Reial Federació Espanyola de Futbol, com a contribució solidària al desenrotllament del futbol aficionat. Eixa quantitat es podrà incrementar en el marc del conveni a què es referix l'article 28 del Reial Decret 1835/1991, de 20 de desembre, sobre federacions esportives espanyoles i Registre d'Associacions Esportives. El Govern determinarà reglamentàriament les finalitats i els criteris de repartiment d'esta quantitat entre les federacions d'àmbit territorial, en funció del nombre de llicències.

d) Fins a un 1 per 100 s'entregarà al Consell Superior d'Esports, que el destinarà a finançar, en la quantia i els termes que reglamentàriament s'establisquen, els costos dels sistemes públics de protecció social que corresponguen als treballadors que tinguen la condició d'esportista d'alt nivell i per als quals l'esport constituïska la seua activitat principal i, si és el cas, els convenis especials que permeten la seua inclusió en el Règim Especial de Treballadors Autònoms. Així mateix, podran destinar-se a finançar ajudes a esportistes que participen en competicions internacionals.

e) Fins a un 0,5 per 100 s'entregarà al Consell Superior d'Esports, que el destinarà, en la quantia i els termes que reglamentàriament s'establisquen, a les finalitats següents, per orde de preferència:

1r. Ajudes a les entitats que participen en la Primera Divisió de futbol femení per a finançar el pagament de les quotes empresarials corresponents a la contractació d'esportistes i entrenadors inclosos en el Règim General de la Seguretat Social, així com a les esportistes i entrenadors per a finançar el pagament de les quotes del treballador.

2n. Ajudes a les entitats que participen en la Segona Divisió B del Campionat Nacional de Lliga per a finançar el pagament de les quotes empresarials corresponents a la contractació d'esportistes i entrenadors inclosos en el Règim General de la Seguretat Social, així com a les esportistes i entrenadors per a finançar el pagament de les quotes del treballador.

3r. Ajudes a les associacions o sindicats de futbolistes, àrbitres, entrenadors i preparadors físics, en funció del nombre de llicències que tinga cada una en les categories nacionals. Quan dins d'un mateix col·lectiu hi haja diverses associacions o sindicats, s'assignaran les quantitats en funció de la seua representativitat acreditada.

El Consell Superior d'Esports podrà subscriure convenis amb eixes associacions perquè els recursos obtinguts s'empren per a facilitar la inserció en el mercat de treball d'eixos esportistes quan finalitze la seua dedicació al futbol, així com a finançar els seus gastos de funcionament.

2. El pagament dels deutes líquids, vençuts i exigibles a l'Agència Estatal d'Administració Tributària i a la Tresoreria General de la Seguretat Social tindrà caràcter preferent al compliment de les obligacions previstes en l'apartat anterior.

Article 7. Òrgan de control de la gestió dels drets audiovisuals de la Lliga Nacional de Futbol Professional.

1. Dins de la Lliga Nacional de Futbol Professional es constituirà un òrgan de control de la gestió dels drets audiovisuals, amb les competències següents:

- a) Gestió de la comercialització i explotació dels drets audiovisuals, amb respecte a les normes estatutàries i reglamentàries.
- b) Proposta als òrgans de govern de la Lliga Nacional de Futbol Professional de les decisions sobre els criteris de repartiment establits en l'article 5.
- c) Control, revisió i auditoria de la gestió comercial i dels resultats econòmics derivats de l'explotació i comercialització conjunta dels drets audiovisuals, acordant totes les mesures que considere oportunes amb vista a facilitar a les entitats participants conèixer, amb total transparència, la totalitat de dades relatives tant a la mencionada comercialització i resultats econòmics, com la totalitat de les dades utilitzades per a l'obtenció de les quantitats que a cada entitat participant correspon percebre per cada un dels conceptes.
- d) Establir el patró per a la producció i realització de la gravació audiovisual de les competicions oficials de caràcter professional que assegure un estil comú que fomenti la integritat de la competició, el compliment de la reglamentació vigent sobre la celebració dels partits i el valor del producte.
- e) Determinar les quantitats que corresponga percebre a cada entitat participant per la comercialització dels drets audiovisuals, en aplicació dels criteris establits en l'article 5.
- f) Obtindre i verificar les dades necessàries per a valorar la implantació social de les entitats participants i qualsevol altre que siga necessària per a poder determinar els ingressos que a cada una correspon percebre de les partides variables.
- g) Publicar a través del web, abans de la conclusió de l'any natural en què haja començat cada temporada, els criteris de repartiment dels ingressos audiovisuals, les quantitats que corresponguen a cada entitat participant i les quantitats aportades en compliment de les obligacions previstes en l'article 6.1.
- h) Qualsevol altra que li siga atribuïda per la present disposició o que li siga delegada pels òrgans corresponents de la Lliga Nacional de Futbol Professional.

2. Este òrgan de control, la composició del qual es renovarà cada temporada, estarà integrat pels membres següents:

- a) Els dos clubs o societats anònimes esportives que més ingressos hagen rebut per drets audiovisuals derivats de l'àmbit nacional en els últims cinc anys.
- b) Dos clubs o societats anònimes esportives de Primera Divisió, diferents dels de l'apartat anterior, triats en votació pels equips d'eixa categoria.
- c) Un club de la Segona Divisió triat pels clubs o societats anònimes esportives d'eixa categoria.
- d) El president de la Lliga Nacional de Futbol Professional, el vot del qual dirimirà els eventuals empats en les votacions.

3. El Consell Superior d'Esports i la Reial Federació Espanyola de Futbol seran convocats a les reunions d'este òrgan, i hi podran participar amb veu però sense vot.

De la mateixa manera, seran també convocats a les reunions de l'òrgan de control de la gestió dels drets audiovisuals, i hi podran participar amb veu però sense vot, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social, com a creditors públics, sempre que algun dels clubs o entitats participants tinguen imports pendents de pagament davant d'alguna de les administracions esmentades.

4. Els membres d'este òrgan de control hauran de comunicar al president de la Lliga Nacional de Futbol Professional qualsevol situació de conflicte d'interés, directe o indirecte,

que puguen tindre per a l'exercici de les seues funcions. En tot cas, s'entendrà que hi ha conflicte d'interessos quan concórreguen en el membre de l'òrgan els motius previstos en l'article 28.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

El membre afectat s'abstindrà d'intervindre en els acords o operacions a què el conflicte es referisca i, en cas de no fer-ho, podrà ser recusat, sense perjuí de les responsabilitats en què pugua incórrer.

Article 8. Especialitats en la comercialització i repartiment dels drets audiovisuals de la Copa de S.M. el Rei i de la Supercopa.

1. La Reial Federació Espanyola de Futbol podrà comercialitzar directament els drets audiovisuals de la Copa de S.M. el Rei i de la Supercopa d'Espanya, de conformitat amb l'article 4.

La Reial Federació Espanyola de Futbol repartirà els ingressos que obtinga de la comercialització d'estos drets d'acord amb els criteris següents:

a) El 90 per 100 dels ingressos es destinarà als equips de la Lliga Nacional de Futbol Professional i s'assignaran de conformitat amb les regles previstes en l'article 5. Als efectes de l'aplicació del criteri 1r de la lletra b) de l'article 5.3, es prendran en consideració únicament les entitats que disputen la ronda d'octaus de final de la competició durant les cinc últimes temporades, amb la ponderació següent: Campió 22 per 100; Subcampió, 16 per 100; Semifinalistes, 9 per 100, Quarts de Final, 6 per 100, Octaus de Final, 2,5 per 100.

b) El 10 per 100 restant es destinarà a la promoció del futbol aficionat i als equips d'altres categories que participen en la competició.

En el si de la Reial Federació Espanyola de Futbol, es constituirà un òrgan de gestió de la mateixa composició que l'establert en l'article 7, amb dos especialitats:

a) El president de la Lliga Nacional de Futbol Professional serà substituït pel president de la Reial Federació Espanyola de Futbol.

b) Serà membre de l'òrgan un club de la Segona Divisió B, triat pels clubs o societats anònimes esportives d'eixa categoria.

Este òrgan tindrà les funcions previstes en les lletres a), d), e) i g) de l'article 7.1 referit a les competicions que explote o comercialitze.

2. Alternativament, la Reial Federació Espanyola de Futbol podrà encomanar la comercialització d'estos drets a la Lliga Nacional de Futbol Professional, respectant les regles següents:

a) Queden exclosos d'esta comanda el partit final de la Copa de S.M. el Rei i la Supercopa d'Espanya, que seran comercialitzats o explotats directament per la Reial Federació Espanyola de Futbol.

b) La Reial Federació Espanyola de Futbol rebrà de la Lliga Nacional de Futbol Professional, com a contraprestació, la quantitat major entre l'1 per 100 dels ingressos totals obtinguts per la comercialització conjunta dels drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga o deu milions d'euros actualitzats.

c) La Reial Federació Espanyola de Futbol no estarà obligada a compensar econòmicament a cap dels equips del futbol professional i destinarà el percentatge de la contraprestació rebuda que determine la seua assemblea general a les entitats participants de les categories no professionals que disputen la Copa de S. M. el Rei.

d) La Lliga Nacional de Futbol Professional repartirà els ingressos que obtinga de la comercialització d'estos drets entre els participants en el Campionat Nacional de Lliga, de conformitat amb les regles previstes en l'article 5, aplicant els criteris esportius previstos en la lletra a) de l'apartat 1 d'este article.

En cas de comercialització conjunta amb els drets audiovisuals del Campionat Nacional de Lliga, el repartiment es farà de conformitat amb el que preveu l'article 5, amb les especificitats següents en l'aplicació del criteri 1r de la lletra b):

1r. El 22 per 100 s'assignarà en funció dels resultats esportius en el Campionat Nacional de Lliga, d'acord amb les regles previstes en el mateix article.

2n. El 3 per 100 restant s'assignarà en funció dels resultats esportius en la Copa del Rei, d'acord amb els criteris previstos en l'apartat 1 d'este article.

e) Les entitats que participen en el Campionat Nacional de Lliga hauran de contribuir als gastos de promoció de la competició en els termes establits en l'article 6.

3. En tot cas, la Reial Federació Espanyola de Futbol destinarà íntegrament els ingressos obtinguts de la comercialització i explotació dels drets audiovisuals de la Supercopa d'Espanya i de la final de la Copa de S. M. el Rei al foment del futbol aficionat.

Article 9. Arbitratge del Consell Superior d'Esports.

1. Les entitats esportives participants en una competició de futbol professional, d'acord amb el que disposen les seues normes reguladores, podran sotmetre a l'arbitratge del Consell Superior d'Esports les discrepàncies que es puguen suscitar en relació amb la comercialització i l'explotació dels drets audiovisuals.

2. El procediment arbitral es regirà pel que preveu la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge. Abans de dictar laude, el Consell Superior d'Esports demanarà l'informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

3. El Govern, mitjançant un reial decret, establirà les normes que regulen l'exercici de la funció arbitral pel Consell Superior d'Esports, assegurant la transparència en la designació dels àrbitres i la seua independència.

Disposició addicional primera. Pagament dels deutes amb les administracions públiques.

1. La Lliga Nacional de Futbol Professional podrà utilitzar tots els drets de la comercialització dels quals té legalment cedida com a garantia per a accedir a finançament, amb l'exclusiva finalitat de facilitar als clubs i entitats participants que la integren recursos per a saldar els seus deutes amb les administracions públiques.

La Lliga Nacional de Futbol Professional haurà de fer repercutir sobre cada entitat participant els deutes de la qual hagen sigut cancel·lats, totalment o parcialment, amb estos recursos financers l'import corresponent, garantint-se'n la devolució.

Fins que no s'haja efectuat la referida cancel·lació de l'import íntegre dels deutes amb el finançament obtingut conforme al paràgraf anterior, la Lliga Nacional de Futbol Professional assegurarà que el sistema de repartiment finalment acordat no significa un menyscabament dels drets i les garanties que ostenten tant la hisenda pública com la Tresoreria de la Seguretat Social en relació amb la seua situació en data immediatament anterior a la promulgació del present reial decret llei.

2. En cap cas este sistema de repartiment podrà significar una minva en els drets i garanties dels deutes amb la hisenda pública i amb la Tresoreria General de la Seguretat Social que mantenen els clubs de futbol i societats esportives titulars dels drets de la comercialització dels quals regula el present reial decret llei.

Mantindran la seua plena vigència tots els embargaments, mesures cautelars, garanties o qualssevol altres afeccions en virtut dels compromisos adquirits per acords d'ajornaments o fraccionaments, suspensions, acords generals o singulars subscrits en el marc d'un procés concursal que recaiguen sobre els drets presents i futurs a què es referix este reial decret llei, tot això fins a la completa cancel·lació dels deutes el pagament dels quals garantixen.

Si fóra necessària la formalització de noves garanties, la Lliga Nacional de Futbol Professional i la Reial Federació Espanyola de Futbol, com a entitats comercialitzadores,

se subrogaran en l'obligació de formalitzar-les per part del deutor i en respondran de la constitució d'estes.

Particularment, en cas que hi haja pignoració, garantia vàlidament constituïda o per constituir, o embargament que tinguen per objecte drets audiovisuals o crèdits, efectes i valors de qualsevol tipus constituïts sobre estos, així com si hi ha acords generals o singulars de pagament subscrits en el marc d'un procés concursal, tant de la hisenda pública com de la Tresoreria de la Seguretat Social, la Lliga Nacional de Futbol Professional i, si és el cas, la Reial Federació Espanyola de Futbol, respondran solidàriament de l'ingrés dels deutes tributaris fins a la completa satisfacció de la contraprestació acordada al seu dia, i ho faran en les mateixes condicions materials i temporals en què la mencionada satisfacció quedava assegurada per la pignoració, garantia, embargament, acord o qualsevol altra afecció, originàriament constituïda.

Les actuacions de l'Administració tributària es podran entendre directament amb el responsable, a qui serà exigible el deute tributari, sense que siga necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat, previst en l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Disposició addicional segona. Servicis de comunicació audiovisual televisiva de pagament.

En cas que una única persona o entitat adquireisca els drets exclusius per a l'emissió en directe dels partits de futbol corresponents al Campionat Nacional de Lliga de Primera Divisió a través de servicis de comunicació audiovisual televisiva de pagament, per a l'àmbit nacional, haurà d'oferir amb la suficient antelació als prestadors de servicis de comunicació audiovisual televisiva de pagament que ho sol·liciten l'accés, almenys, a un senyal bàsic dels continguts esmentats, en condicions objectives, transparents i no discriminatòries.

Les parts negociaran lliurement els acords de l'accés a què es referix este article i les seues condicions, incloses les contraprestacions econòmiques. Qualsevol de les parts podrà presentar un conflicte sobre l'accés i les seues condicions davant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, la qual, amb audiència prèvia de les parts, dictarà una resolució vinculant sobre els extrems objecte del conflicte, en el termini indicat en la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, sense perjudi que es puguen adoptar mesures provisionals fins al moment en què es dicte la resolució definitiva.

Disposició transitòria primera. Implantació del nou sistema d'adquisició i venda de drets audiovisuals.

1. A partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, cap club o entitat participant en una competició oficial de futbol professional podrà subscriure contractes individuals de comercialització de drets audiovisuals, llevat que obtinga l'autorització de l'entitat comercialitzadora i que la duració del contracte no s'estenga més enllà de la data d'expiració de l'últim contracte individual en vigor.

2. El sistema de comercialització conjunta dels drets audiovisuals previst en este reial decret llei serà aplicable a partir de la temporada en què expire la vigència de l'últim contracte d'exploració de drets audiovisuals que haja subscrit individualment un club o entitat que participe en la competició.

Quan els drets audiovisuals d'una temporada no hagen sigut comercialitzats individualment per, almenys, el 80 per 100 dels participants en el Campionat Nacional de Lliga, la Lliga Nacional de Futbol Professional podrà procedir a la comercialització conjunta dels drets no venuts individualment.

Les entitats esportives que els hagueren comercialitzat ja, podran demanar a la Lliga Nacional de Futbol Professional que els incloga en la comercialització conjunta, assumint les esmentades entitats les obligacions o indemnitzacions que pogueren sorgir davant de les entitats que hagueren adquirit eixos drets.

3. La Lliga Nacional de Futbol Professional i, si és el cas, la Reial Federació Espanyola de Futbol, podran negociar amb els adjudicataris de l'explotació i comercialització dels drets audiovisuals de la competició la resolució anticipada dels contractes, garantint als clubs i societats anònimes esportives que els hagueren venut l'import íntegre de la contraprestació acordada.

Esta resolució anticipada en cap cas podrà comportar un perjudici per als interessos dels creditors dels clubs i societats anònimes esportives que hagueren venut els seus drets.

Particularment, en cas d'existir embargaments de crèdits, efectes, valors i drets tant de la hisenda pública com de la Tresoreria General de la Seguretat Social, la Lliga Nacional de Futbol Professional i, si és el cas, la Reial Federació Espanyola de Futbol, en proporció a l'import comercialitzat per cada una d'estes dos entitats hauran d'ingressar, en el moment de resolució anticipada dels contractes, l'import total dels deutes inclosos en els embargaments esmentats.

Disposició transitòria segona. Garantia del nivell d'ingressos dels participants en el Campionat Nacional de Lliga.

1. Durant les sis primeres temporades posteriors a la posada en funcionament del sistema de comercialització conjunta dels drets audiovisuals aprovat en este reial decret llei, es garanteix el nivell d'ingressos dels clubs i entitats participants en el Campionat Nacional de Lliga en els supòsits i termes següents:

a) Si la quantitat disponible per al repartiment entre els clubs i entitats participants, de conformitat amb l'article 5.1, és inferior a la suma dels ingressos obtinguts per tots els participants per la comercialització individual dels drets audiovisuals en la temporada 2014/2015, no seran aplicables ni els criteris de repartiment previstos ni els límits de l'article 5 i la quantitat corresponent a cada participant resultarà de reduir la quantia que va rebre cada un d'ells en aquella temporada de forma proporcional a la disminució dels ingressos totals recaptats.

b) Si la quantitat disponible per al repartiment entre els clubs i entitats participants és superior a la suma dels ingressos obtinguts per tots els participants per la comercialització individual dels drets audiovisuals en la temporada 2014/2015, però per aplicació dels criteris de repartiment la quantitat corresponent a algun dels clubs i entitats participants és inferior a l'efectivament ingressada per eixe club o entitat en eixa temporada, no seran aplicables els límits de l'article 5.5 i es reduiran els imports a percebre pels clubs o entitats amb saldos positius de forma proporcional a la seua participació en l'increment global d'ingressos. Les quantitats així reduïdes acreixeran els imports dels clubs i entitats amb saldos negatius fins a aconseguir el 100 per 100 de l'import dels ingressos obtinguts en la temporada 2014/2015 per cada un d'estos.

2. Correspondrà a l'òrgan previst en l'article 7 verificar les quantitats que cada entitat esportiva participant haja rebut en la temporada 2014/2015.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa esta norma i, en particular:

a) L'article 21 de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual.

b) La disposició addicional quarta del Reial Decret 1835/1991, de 20 de desembre, sobre Federacions Esportives Espanyoles i Registre d'Associacions Esportives.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual.*

L'article 19.3 de la Llei 7/2010, de 31 de març, General de la Comunicació Audiovisual, queda redactat en els termes següents:

«3. El dret d'emissió en exclusiva no pot limitar el dret a la informació dels ciutadans. Els prestadors del servei de comunicació audiovisual que hagen contractat en exclusiva l'emissió d'un esdeveniment d'interés general per a la societat han de permetre als restants prestadors l'emissió d'un breu resum informatiu en condicions raonables, objectives i no discriminatòries. Este servei s'utilitzarà únicament per a programes d'informació general i només podrà usar-se en els serveis de comunicació audiovisual a petició si el mateix prestador del servei de comunicació ofereix el mateix programa en diferit.

No serà exigible cap contraprestació quan el resum informatiu sobre un esdeveniment, conjunt unitari d'esdeveniments o competició esportiva s'emeta en un informatiu de caràcter general, en diferit i amb una duració inferior a noranta segons. L'excepció de contraprestació no inclou, no obstant això, els gastos necessaris per a facilitar l'elaboració del resum informatiu. Durant l'emissió del resum haurà de garantir-se l'aparició permanent del logotip o marca comercial de l'entitat organitzadora i del patrocinador principal de la competició.

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual poden accedir, en la zona autoritzada, als espais en què se celebren l'esdeveniment.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.*

Es modifica la llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, en els termes següents:

U. La lletra r) de l'article 8 passa a reanomenar-se com a s) i s'hi afegir una nova lletra r), amb la redacció següent:

«r) L'administració de l'arbitratge i la designació d'àrbitres en relació amb les discrepàncies que es puguen suscitar sobre la comercialització i explotació dels drets audiovisuals en les competicions oficials de futbol professional i en qualsevol altra matèria que se'ls sotmeta.»

Dos. Es modifica la redacció de l'article 22, que queda redactat en els termes següents:

«1. Tota persona física o jurídica que adquirisca o aliene una participació significativa en una societat anònima esportiva haurà de comunicar, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, al Consell Superior d'Esports l'abast, el termini i les condicions de l'adquisició o alienació.

Quan la informació subministrada no permeta determinar les participacions posseïdes o adquirides indirectament per una mateixa persona física o jurídica, el Consell Superior d'Esports podrà demanar a l'adquirent qualsevol informació o documentació complementària sobre la composició de l'accionariat i identitat dels administradors en empreses del mateix grup i societats dominants, així com sobre els negocis realitzats a través de persona interposada.

S'entendrà per participació significativa en una societat anònima esportiva aquella que compregua accions o altres valors convertibles en estes o que puguen donar dret directament o indirectament a la seua adquisició o subscripció de manera que l'adquirent passe o deixe de tindre, junt amb les que ja posseïska, una participació en el capital de la societat igual o múltiple del cinc per cent.

2. Tota persona física o jurídica que pretenga adquirir accions d'una societat anònima esportiva o valors que puguen donar dret directament o indirectament a la seua subscripció o adquisició de manera que, units als que posseïska, passe a detindre una participació en el total dels drets de vot de la societat igual o superior

al vint-i-cinc per cent, haurà d'obtenir autorització prèvia del Consell Superior d'Esports i, en cas que l'adquirent siga una persona física o jurídica resident en països o territoris amb els quals no hi haja un intercanvi d'informació tributària efectiu, haurà de nomenar un representant a Espanya.

El Consell Superior d'Esports només podrà denegar l'autorització en els casos indicats en l'article següent. Si no hi recau una resolució expressa en el termini de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud s'entendrà concedida l'autorització.

3. Als efectes previstos en este article, es consideraran posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica:

a) Les accions o altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup tal com este es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

b) Les accions o altres valors posseïts o adquirits per les altres persones que actuen en nom propi però per compte d'aquella, de forma concertada o formant amb ella una unitat de decisió a través de qualsevol tipus de vinculació jurídica, comercial, de prestació de servicis d'assessoria o de tipus familiar.

S'entendrà, excepte prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de forma concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

En tot cas es tindrà en compte tant la titularitat dominical de les accions i la resta de valors com els drets de vot que es disfruten en virtut de qualsevol títol.»

Tres. Es modifica la redacció dels apartats 1 a 4 de l'article 23 en els termes següents i es renumeren els actuals apartats 4, 5 i 6, que passen a ser apartats 5, 6 i 7:

«1. Les societats anònimes esportives i els clubs que participen en competicions professionals d'àmbit estatal no podran participar directament o indirectament en el capital d'una altra societat anònima esportiva que prenga part en la mateixa competició, o en una de diferent que pertanga a la mateixa modalitat esportiva.

2. Cap persona física o jurídica que directament o indirectament ostente una participació en els drets de vot en una societat anònima esportiva igual o superior al cinc per cent podrà detindre directament o indirectament una participació igual o superior al dit cinc per cent en una altra societat anònima esportiva que participe en la mateixa competició, o en una de diferent que pertanga a la mateixa modalitat esportiva.

3. Tampoc podran adquirir-se accions d'una societat anònima esportiva o altres valors que directament o indirectament puguen donar dret a la seua subscripció o adquisició quan d'això es puga produir l'efecte d'adulterar, desvirtuar o alterar el normal desenrotllament de la competició en què la societat participe.

4. El Consell Superior d'Esports podrà acordar motivadament la suspensió de la designació d'administradors i l'exercici del dret de vot o altres drets polítics en les entitats esportives que participen en competicions professionals en els supòsits següents:

a) Quan l'obstrucció, resistència o negativa a facilitar la corresponent informació o documentació impedisca verificar el compliment de les obligacions en matèria d'adquisició de participacions significatives.

b) Quan es comprove la inexactitud o falsedat en les declaracions que s'hagen realitzat o dels documents que s'hagen aportat.

c) Quan la designació dels administradors o la realització de negocis sobre les accions de les societats anònimes esportives o d'altres entitats esportives puguen adulterar, desvirtuar o alterar el normal desenrotllament de la competició.»

Quatre. Es modifica la lletra a) de l'article 76.3, que queda redactada en els termes següents:

«a) L'incompliment dels acords de tipus econòmic de la lliga professional corresponent, inclòs qualsevol acord vàlidament pres pels òrgans de representació de les esmentades entitats que afecte el control econòmic i pressupostari de les seues entitats associades.»

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, mitjançant un reial decret, podrà adoptar les mesures reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació del que disposa esta disposició legal.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 30 d'abril de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY